

Eng staark Famill, fir datt de Betrib staark gëtt a bleift

Grousswuert vum Här Chanoine Leo Wagener a Verriedung vum Här Äerzbëschof

Här President, Här Minister, léif Éieregäscht, sehr geehrter Herr Prof. Dr. Toews,

léif Invitéen a Membere vun de Lëtzebuenger Jongbaueren a Jongwënzer,

Ech wëll lech fir d'éischt déi häerzlechst Gréiss vum Här Äerzbëschof Jean-Claude Hollerich iwwermëttelen, dee wierklech gär selwer hei gewiescht wier.

Hien ass leider verhënnert wéinst der Feier zum Uendenken un déi Lëtzebuenger Missionarinnen a Missionaren, déi bei de gewaltsamen Onrouen am Congo viru 50 Joer ëmkoumen.

Ech si sécher, datt d'Thema vun dësem Jongbaueren- a Jongwënzerdag den Här Äerzbëschof och interesséiert hätt: Et geet jo dobäi ëm d'landwirtschaftlech Familljebetriber. An dem Wuert „Familljebetrieb“ stieche jo zwee Begrëffer: dee vun der „Famill“ an dee vun „Betrib“.

Iwwert déi landwirtschaftlech Betriber, déi net industriell, mee a Familljestructure bedriwwe ginn schwätzt jo herno den Här Prof. Dr. Toews. Ech wëll op dëser Plaz eppes zu der „Famill“ soen a mech dobäi op e Wuert vum Här Äerzbëschof bezéien, dat ugangs dëses Mounts erauskoum, mat dem Titel „Familien stärken, der Gesellschaft Zukunft geben“.

Doranner seet hien, datt staark Familljen de Grondsteen sinn a bleiwe fir d'Zukunft vun der Gesellschaft. Mir wëssen, datt et net nëmme méi dee klassesche Familljemodell - mat bestueten Elteren (Mann a Fra) mat hirem eegene Kand oder Kanner - gëtt, mee vill ganz ënnerschiddlech Familljekonstellatiounen, déi ech lech net opzeziele brauch. Jidderee vun äis weess dat aus sengem eegenen Erliewen doheem oder am Bekanntekrees.

Bei de rezenten - an zum Deel heftegen - Diskussiounen am Kader vun den neie familljepolitesche Moossnahme vun der Regierung gouf och erëm vu verschiddene Kreesser, Polemik mat de sougenannten 3 K gemaach: Kirche, Küche, Kind.

Nom Motto: Mir müssen dat aalt verstëbste Familljebild endlech lass ginn (wat vun der Kierch propagéiert gëtt) an no deem eng Fra just als Mamm - an zwar hannert dem Kachdëppen - gesi gëtt an déi als Ausgang just de Massbesuch um Sonndeg - an et kënt een nach derbäi setzen: de Stall oder d'Mëllechummer huet. Mat dëse polemische Stereotypen, déi d'Kierch jiddefalls laang iwwerwonnen huet, komme mir weder am politeschen nach am gesellschaftlechen Discours virun.

An deem schonn zitéierte Pabeier fuerdert den Äerzbëschof de Staat an och d'Kierch op, alles drun ze setzen, fir datt d'Familljeliewe geléngt. Vun deem Geléngen hänkt et jo och e Stéck of, ob mir staark Familljen hunn.

Et geet drëm: „strukturelle Optionen zu wählen, die es Kindern und Eltern ermöglichen, ihre selbst gewählte Zukunft zu gestalten“. An hie freet: „Inwiefern aber werden Eltern prinzipiell noch unterstützt, um ihre Kinder selber zu erziehen?“

Mir wësse jo, datt et op eise Bauerebetriber ganz ënnerschiddlech Familljemustere ginn: Bei deenen engen ass de jonke Bauer bestuet, bei anere leeft hie mat enger Partnerin ouni Familljebuch zesummen. Bei deenen enge geet déi jonk Fra um Haff virun eraus schaffen an dat a Vollzäit, bei aneren hält si sech eng Auszäit, esou laang wéi d'Kanner kleng sinn. Nach bei anere bleift si ganz doheem an hëlleft je nodeem um Betrib mat. Niewebäi gesot: Wien de Choix hält, fir net eraus an eng Firma oder bei de Staat schaffen ze goen, läit dofir net dee ganzen Dag faul um Canapé! Op engem Baurebetrib jiddefalls net.

Egal wéi d'Familljeliewen um Betrib och ausgesäit: Perséinlech sinn ech dervun iwwezeegt, datt d'Stärkt vum Bauerebetrib net nëmme vun der fachlecher Kompetenz beim Véi oder beim Akerbau, beim Management, der Optimiséierung vun de Maschinnen an der Rationaliséierung vun den Aarbechtsprozesser ofhänkt, mee och ganz vill vun der Stärkt vum Familljenzesummenhalt.

Ee staarke Betrib brauch och eng staark Famill oder anescht ausgedréckt: eng staark Famill hëlleft immens vill, fir datt de Betrib och staark gëtt a bleift!

Zum Schluss vu mengem Message wëll ech de groussen an oprichtege Merci vum Här Äerzbëschof un d'Adresse vun de Responsable vun de Jongbaueren a Jongwënzer, mat hirem Aumônier an hirem Staff um Siège aussprieche, fir Är formidabel Aarbecht am Verband, déi jo och een Déngscht um Bauerestand an un der Gesellschaft ass.

Et ass einfach super feststellen, datt et - 87 Joer no der Grënnung - nach ëmmer jonk an dynamesch Jongen a Meedercher gëtt, déi sech benevol an de regionale Gruppen an um nationale Plang fir d'Uleies vun der Landwirtschaft a vun der Entwécklungszesummenaarbecht a Westafrika asetzen. An dat mat Kompetenz, mat Ausdauer, mat Asazwëllen a mat jugendlecher Kreativitéit.

Ech weess aus deenen 20 Joer, wou ech d'Chance hat dierfen Ären Aumônier ze sinn, datt den Engagement bei lech eng Schoul fir d'Liewen ass. Déi, déi duerch déi Schoul gaange sinn, sinn net méi domm ginn. Am Contraire: si hunn op ville Pläng Verantwortung iwweholl an hu genee dat gemaach, wat den Äerzbëschof a sengem schonn zitéierte Bréif als Pflicht gesäit, nämlech: „(...) sich als Bürgerinnen und Bürger kritisch und konstruktiv in die sozial gestalterischen Prozesse einzubringen“.

Ech si sécher, datt och dese Jongbaueren- a Jongwënzerdag dovunner een Ausdrock wäert sinn an ech felicitéieren lech dozou a wënschen der Versammlung e gudde Verlaf. Ech soen lech Merci.